

Rigsdagstidende.

1858.

Forhandlingerne paa Folkethinget. № 15.

Tiende Session.

8de Møde.

Dnsdagen den 13de Decbr.

(Fortsat.)

Tsberning: Jeg troer, at hvad den ærede sidste Taler udtalte, berøer paa en Misforstaaelse. Hvorledes er man i Monarchiets Finantslov kommen til at disponere over de nævnte Summer, som for et Aar beløbe sig til omtrent 1 Million og Noget derover? Man har fundet, at man i de foregaaende Aar havde accumuleret en saa stor Kassebeholdning, at selv en ikke meget dygtig Disponent ikke behøvede Halsdelen deraf. Accumulationen havde man maaffee gjort med god Grund, det ligger ikke for her, fordi man ventede en betydelig Afgang i Indtægterne af Dresundstolden; for at være fattet paa, hvad der deraf kunde møde, havde man opsamlet en overdreven Kassebeholdning, hvorimod man fra alle Kanter kæmpede, ikke alene en Kassebeholdning, hvoraf Kongeriget havde sin Deel, men ogsaa en Kassebeholdning, som udelukkende tilhørte Monarchiet. Derfor blev man i Rigsraadet enig om at holde Landsdelenes Bidrag indenfor saa snevre Grændser, at man ikke i de Landsdele, hvis finantistelle Stilling er temmelig maadelig, efter Sandsynlighed behøvede at gjøre særlige Opkrævninger, for at fyldestgjøre Fordringerne fra Monarchiet, idet man for det Biennium, for de to Aar, fandt sig i Savnet af den overskydende Deel af Kassebeholdningen og beholdt dog tilbage en Kassebeholdning, større end den, der behøvedes, for at kunne disponere med Lethed og for at tilfredsstille alle Fordringer fra Statens Side (Hage: Det vedrører

fler ikke Spørgsmaalet!) Jo, thi dersom jeg har forstaaet, hvad den ærede sidste Taler ytrede, saa sagde han: Vi kunne ikke ene tage Hensyn til vor finantistelle Stilling, men vi maae tillige spørge om, hvorledes staaer den som en finantstel Deel af Monarchiet, og nu vil der komme til at flyde tilbage paa Kongeriget den Deel, for hvilken Monarchiet har maattet gribe sine Midler an. (Morad: Nei!) Ja, saaledes forstod jeg det. Dersom det ærede Medlem har meent, at vi skulle fyldestgjøre en Fordring, som Monarchiet har stillet til os som Landsdeel, saa er den fyldestgjort, og der er endda 600,000 Rb. tilovers; naar derimod det ærede Medlem gif ind paa Balancen, idet han nævnte, hvad der var skudt til af Activerne og af Kassebeholdningen, og drog sin Conclussion deraf, saa troer jeg, at hans Slutning berøer paa en Misforstaaelse, thi Midlerne til at overkomme disse Udgifter ere tilstede i Monarchiets egen Kasse, uden at man derfor i mindste Maade behøver at berøre Kongerigets. Saaledes som Kongerigets Status er opgjort, idet man kommer til de 600,000 Rb., saa har Kongeriget fyldestgjort enhver Forpligtelse, som det har mod Monarchiet, enhver Forpligtelse, som endogsaa med Sandsynlighed for Fremtiden kan komme til at hvile paa det, dersom man ikke i Monarchiet gaaer til langt større Udgifter end dem, vi nu ere vant til at see krævede deraf i nogle Aar. Jeg troer saaledes, at man fra den Side kan være ganske rolig, og derfor kan man rolig berøre dette Overflud igjennem en bedre Foranstaltning med Hensyn til Skattefordelingen, nemlig igjennem Skatten paa Stempelpapir, saaledes som jeg allerede har antydet.

Siden jeg er kommen til at berøre denne